

det, medens den anden flygter, og ikke en situation, hvor de to samlevende er taget af sted sammen og opholder sig et andet sted. Så er i hvert fald den misforståelse ryddet til side.

Men jeg synes, det er vigtigt, at vi følger de almindeligt gældende regler for, hvornår der er tale om enlige eller samlevende.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 143: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Revision af reglerne om frit valg af leverandør i hjemmepleje m.v.).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 15/12 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Lovforslaget, som vi nu skal diskutere, er socialministerens forslag om, at det skal gøres endnu lettere og endnu mindre bureaukratisk for kommunerne, når de skal sikre frit valg til de borgere, der har behov for hjemmehjælp.

Kl. 14.30

I Venstre er vi varme fortalere for det frie valg af hjemmehjælp. Mennesker, der modtager hjemmehjælp, er lige så forskellige som alle andre mennesker. Derfor skal de naturligvis også have mulighed for at vælge mellem forskellige hjælpere, hvis de får brug for hjælp i deres eget hjem. Man kan jo endda gå så vidt og sige, at netop fordi hjemmehjælpen kommer i menneskers private hjem, er det af særlig stor betydning, at de mennesker, der bliver lukket ind, fak-

tisk er tillidvækkende for de ældre, der bor i hjemmet.

Med lovforslaget bliver det slået fast med syvtommersøm, at kommunerne skal sikre, at der reelt er tale om et frit valg af hjemmehjælp. Der er to frit valg-modeller. Man kan vælge mellem udbudsmodellen og godkendelsesmodellen.

Regeringen lægger i forslaget også op til, at det skal gøres lettere for kommunerne at sikre det frie valg. Fremover skal der arbejdes med at udforme en såkaldt frit valg-attest. Frit valg-attesten er en slags forhåndsgodkendelse af de mulige leverandører af hjemmehjælp til borgerne. Frit valg-attesten er en forenkling af godkendelsesproceduren, der skal gøre det lettere for kommunerne at arbejde med frit valg.

Regeringen vil således sikre, at den hjælp, der tilbydes de enkelte mennesker, lever op til visse standarder og er helt i orden kvalitetsmæssigt. Derefter er det naturligvis som hidtil op til de enkelte kommuner at bestemme, om der ud over kravene i en frit valg-attest skal stilles yderligere krav, som er lokalt begrundede, afhængig af, hvad man nu foretrækker i de enkelte kommunalbestyrelser.

Det sidste i forslaget betyder, at der bliver bedre muligheder for, at private leverandører reelt får en chance for at komme ind og tage sig af noget af hjemmehjælpen. Det har desværre nogle gange vist sig, at nogle kommuner er kommet til at sætte timeprisen for den kommunale leverandør for lavt. Det er jo en slags prisdumping. Det duer naturligvis ikke, for hvis kommunernes egne hjemmehjælpere får ekstra statsstøtte, er det naturligvis fuldstændig umuligt for de private at kunne konkurrere. Der bliver tale om en konkurrenceforvridning.

Derfor bliver det efter det forslag, vi nu diskuterer, sådan, at de kommunale myndigheder, der har sat prisen for lavt, efterfølgende får pligt til at sikre, at de private leverandører bliver konkurrencemæssigt ligestillede. Det vil altså sige, at kommunen skal efterbetale pengene.

I Venstre er vi meget glade for dette forslag. Det er godt, at private får mulighed for at bidrage til et kvalitetsmæssigt løft af hjemmehjælpen. Det er ganske enkelt en fordel for de ældre, at flere forskellige udbydere af hjemmehjælp kan bidrage til at sikre højere kvalitet og større kreativitet i den offentligt finansierede hjemmehjælp til gavn og glæde for de ældre, der modtager hjælpen.